Kız ve Küçük Eşek
Jane MEADOW

Kız ve Küçük Eşek

Jane MEADOW

Sophie, yemyeşil bir çayırın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Sıcak, açık kahverengi bir teni, iki kısa örgüyle toplanmış koyu kahverengi saçları ve merakla parlayan büyük ela gözleri vardı. Her gün kırmızı-beyaz çizgili bir tişörtün üzerine mavi kot tulumunu ve sarı yağmur çizmelerini giyerdi. Çayırı keşfetmeyi çok severdi ve bugün yeni bir şey arıyordu.

Sophie eski taş duvarın yanında yürürken yumuşak, komik bir ses duydu. 'Aii, aii!' diye sesleniyordu. Duvarın üzerinden baktı ve küçük bir eşek gördü. Sophie'nin dizine ancak geliyordu; yumuşak gri bir tüyü, krem rengi bir karnı ve uzun, sarkık kulakları vardı. Hareket ettikçe hafifçe çınlayan küçük pirinç bir çıngırağı olan parlak kırmızı bir yular takmıştı. Sophie sevinçle nefesini tuttu.

Küçük eşek Sophie'ye doğru tırıs tırıs geldi. Büyük kahverengi gözleri yumuşak ve sevecen görünüyordu. Sophie elini uzatıp onun tüylü başını usulca okşadı. 'Merhaba, küçük dostum,' dedi. 'Çok tatlısın!' Eşek eline burnunu dayadı ve mutlu bir şekilde hafifçe homurdandı. Sophie o anda arkadaş olacaklarını anladı.

Sophie köyde soruşturup eşeğin, onu yürüyüşe çıkaramayacak kadar meşgul olan yaşlı Bay Hill'e ait olduğunu öğrendi. Bay Hill, 'Onun bakımına yardım edebilirsin, Sophie,' dedi. Sophie çok sevindi. Eşeğe Küçük Gri adını verdi ve ona iyi bakacağına söz verdi. En küçük hayvanların bile her gün egzersize ihtiyacı olduğunu öğrendi.

Her sabah Sophie, Küçük Gri'nin ağılına giderdi. Ona kırmızı yularını takar ve çayıra çıkarırdı. Patika boyunca, küçük köprünün üzerinden ve elma ağacının etrafından yürürlerdi. Küçük Gri'nin minik toynakları taşların üzerinde tak-tak ses çıkarırdı. 'Yürümek senin için iyi bir egzersiz,' derdi Sophie. Eşek kuyruğunu sallar ve usulca anırırdı.

Sophie yiyecekleri de öğrendi. Küçük Gri'nin her gün taze samana ve temiz suya ihtiyacı vardı. Kovasını doldurur ve ona bir kepçe tahıl verirdi. Mutlulukla çiğnerdi ve krem rengi burnu biraz tozlanırdı. 'Güçlü kalmak için doğru yiyeceğe ihtiyacın var,' derdi Sophie ona. Eşek sanki teşekkür eder gibi elini yalardı.

Bir öğleden sonra kara bulutlar toplandı ve rüzgâr esmeye başladı. Sophie, Küçük Gri'nin güvenli bir barınağa ihtiyacı olduğunu biliyordu. Küçük kulübesini kontrol etti ve kuru ve rahat olduğundan emin oldu. Yere taze saman serdi. 'Bu seni sıcak ve kuru tutacak,' dedi. Eşek içeriye baktı ve çok memnun göründü.

Yağmur yağdığında Sophie, Küçük Gri'yi sıcak tutmak için üzerine yumuşak mavi bir battaniye örttü. Kulübede onunla oturdu ve çatıya vuran yağmuru dinledi. Ona çayırı ve kuşları anlatan hikâyeler anlattı. Küçük Gri başını onun omzuna dayadı. Sophie kendini mutlu ve huzurlu hissetti.

Yağmurdan sonra Sophie, Küçük Gri'nin tüylerinin çamurlandığını fark etti. Cebinden yumuşak bir fırça çıkardı. 'Fırçalanma zamanı!' dedi. Gri tüylerini parlayana kadar fırçaladı. Küçük Gri gözlerini kapattı ve fırçaya doğru yaslandı. 'Bunu seviyorsun, değil mi?' diye güldü Sophie. Yularındaki küçük çıngırak usulca çınladı.

Sophie ayrıca Küçük Gri'nin bol bol egzersiz yapmasını sağladı. Çayırda kovalamaca oynadılar ve ona daire çizerek yürümeyi öğretti. Bazen büyük meşe ağacına kadar yarışırlardı. Küçük Gri küçüktü ama hızlıydı! 'Her gün daha da güçleniyorsun,' dedi Sophie. Eşek sevinçle arka ayaklarını havaya kaldırdı.

Bir gün Küçük Gri üzgün ve yorgun göründü. Sophie endişelendi. Toynaklarını ve kulaklarını kontrol etti. Sonra hatırladı: Dolaşmak için daha büyük bir alana ihtiyacı vardı. Bay Hill'e Küçük Gri'nin daha büyük bir ağılı olup olamayacağını sordu. Bay Hill kabul etti ve birlikte daha büyük bir çit yaptılar. Küçük Gri mutlulukla etrafta tırıs tırıs koştu.

Sophie bakımın ilgi göstermek olduğunu öğrendi. Küçük Gri'nin ne zaman susadığını ya da dinlenmeye ihtiyacı olduğunu fark etti. Sıcak günlerde gölgesi olmasını, soğuk gecelerde sıcak bir battaniyesi olmasını sağladı. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın,' diye fısıldadı. Eşek yanağına burnunu dayadı. Sophie bu kadar iyi bir bakıcı olduğu için gurur duydu.

Sophie'nin bakımıyla Küçük Gri sağlıklı ve mutlu büyüdü. Tüyleri parlıyor, gözleri ışıl ışıl, çıngırağı neşeyle çınlıyordu. Bay Hill, 'Harika bir iş çıkardın, Sophie,' dedi. Sophie aralıklı dişleriyle gülümsedi. Küçük hayvanların bile doğru bakıma ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bu bakımı vermekten mutluydu.

Sophie ve Küçük Gri en iyi arkadaş oldular. Her gün yürür, oynar ve birbirlerine sarılırlardı. Sophie onu fırçalar, sıcak ve kuru tutardı. Küçük Gri küçük çıngırağı çınlayarak her yerde onu takip ederdi. 'Hep birlikte olacağız,' diye söz verdi Sophie. Eşek onaylarcasına usulca anırdı.

Güneşli bir öğleden sonra Sophie, Küçük Gri yanında otururken çayırda oturdu. Yeşil kurdeleli hasır şapkasını ve sarı yağmur çizmelerini giymişti. Küçük Gri başını onun kucağına dayadı. 'Egzersize, iyi yiyeceğe ve güvenli bir barınağa ihtiyacın var,' dedi Sophie. 'Ama hepsinden önemlisi, sevgiye ihtiyacın var.' Eşek memnuniyetle gözlerini kapattı.

İşte Sophie en küçük hayvanların bile doğru bakıma, sevgiye ve her gün ilgiye ihtiyacı olduğunu böyle öğrendi. Küçük Gri küçüktü ama ihtiyaçları büyüktü. Sophie ona ihtiyacı olan her şeyi verdi ve karşılığında o da Sophie'ye dostluk ve neşe verdi. Birlikte mutlu yaşadılar ve her gün yeni bir maceraydı.